

hed, at der i 1891, saa vidt jeg mindes, blev givet en Tillægsbevilling paa 20,000 Kr. til Præmiering, og at endvidere Rigsdagen har bevilget i 1892 et yderligere Tilskud af 15,000 Kr. til Præmiering ud over Bevillingens oprindelige Paalydende. Vi ere saaledes naaede op til, at der til Præmiering efter Nr. 1 og 2 i § 1 af Loven af 1887 uddeles 175,000 Kr. og efter Nr. 3 10,000 Kr. Det er altsaa 185,000 Kr., der uddeles til Præmier. Hidtil er der kun uddelt 50,000 Kr. til Avlsforeninger; nu foreslaas det hævet til 120,000 Kr. Jeg synes, at det vilde være urigtigt og Synd overfor den udmærkede Virksomhed, der er udfoldet ved Hjælp af Præmieringsystemet, at der skulde falde Udtalelser om, at dette ikke kan anses for nyttigt. Jeg tror, at de Penge, som Rigsdagen har bevilget dertil, gøre deres store Gavn og Nytte, og at naar man vilde sige til Befolkningen ude i Landet, at Præmieringen skulde ophøre, vilde den blive meget ulykkelig over, at det skulde ske. Jeg tror ogsaa, at vore Racer og vore Individer i høj Grad vilde lide derved. Jeg maa derfor lægge et godt Vid ind for Præmieringsystemet, og jeg vil dertil føje, at hvorvel jeg meget godt kan gaa med til den yderligere Hjælp til Avlsforeninger, forekommer det mig, at Præmieringsystemet er naturligare end Hjælpen til disse Foreninger. Man giver derved en Hjælp til enkelte Individer, som slaa sig sammen om at holde Bedækningsdyr. For Hingstes Bedkommende er der mange, der slaa sig sammen, og der skal noget til, for at tilvejebringe en Kapital som den, der staar anført her i Lovforslaget, nemlig gennemsnitlig 8,000 Kr. Det er jo ret naturligt, at mindre Landbrugere ikke ere i Stand til at udrede et saadant Beløb, og at derfor Staten maa træde hjælpende til og give dem et Bidrag, og det Bidrag, der ydes og Fordelingen deraf, finder jeg fortreffelig. — Men men Hensyn til Tyreavlsforeningerne maa man vel erindre, at Værdien af en Tyr er mange Gange mindre, den har ialtfald været det hidtil; hvorvidt man kan strue Pisen højere op, det vil jo Tiden vise. Altsaa, naar nu en Forening paa 10—12—15 Mand slaar sig sammen om at holde en Tyr, stiller Forholdet sig virkelig noget anderledes end med Hingste; thi de skulle dog virkelig have en Tyr til deres Køer, og have de Raad til at holde 10—20 Køer, skulde man ogsaa tro, at de maatte kunne holde een Tyr, uden at Staten behøver at styde til og give dem Penge dertil. Saaledes staar det ialtfald for mig principielt. Derfor hylder jeg som

System Præmieringsystemet fremfor det andet System, som hidtil er brugt; men vi maa jo tage Forholdene, som de ere. Avægablen stod meget langt tilbage for en halv Snes Aar siden, navnlig hvad Racerne angik, og efter Loven af 1887 er der slet ganste forsvundne Fremskridt med Hensyn til vore Racer, og det skyldes ikke mindst Foreningsvirksomheden. Den er nu, er i sin Barndom, er meget uensartet her i Landet og trænger til at konsolideres, til at bæres under Armene. Befolkningen ude i Landet erkender ikke fuldt ud Betydningen deraf; Folk mene nok, at den er gavnlig og nyttig, men skulle de selv yde noget stort Bidrag dertil, krympe de sig. Derfor mener jeg, det er rigtigt, at Staten under de Omstændigheder ekseptionelt træder til. Jeg vil derfor med stor Glæde følge Forslaget her, at yde et større Bidrag, de 120,000 Kr., netop for at fremme denne Virksomhed; men jeg tror ogsaa, at den Udtalelse, som findes i Regeringslovsforslagets Bemærkninger paa den sidste Side, at naar efterhaanden Avlsforeningernes Virksomhed er fæstnet, og naar deres Gavn og Nytte er bleven indlysende, bør efterhaanden ogsaa Statstilskuddet blive mindre og derfor ikke behøve at hæves, selv om Foreningernes Antal tiltager. Foreningernes Antal er naaet fra 89 i 1887—88 til nu at være 409. Det er forsvundne, hvor de ere tagne til, og vi kunne vente, at de med Tiden ville fordoble sig; det skulde ikke undre mig, om vi om en Del Aar havde over 800. Derfor mener jeg ikke, at man ved at gaa med til dette Lovforslag godkender de bestaaende Forhold i et og alt, i alt Fald kan jeg ikke gøre det for mit Bedkommende. — Her staar jo i Lovforslaget, at Fordelingen af Pengene til Tyreforeningerne retter sig efter det bestemte Avlsdyrs Værdi, saa at Tyrens Værdi lægges til Grund derfor. Jeg tror, der er nogle, som forstaa dette saaledes, at det er et Statstilskud til Indkøb af denne Tyr. Det er det ganste vist ikke. Jeg berørte det før, at det vilde være urigtigt. Det er i Virkeligheden til Virksomheden, at Tilskuddet gives. Det staar ogsaa nærmest i Lovforslaget, og det er ganste vist ogsaa rimeligt paa Grund af, at Staten paalægger Dyrslægetilsyn osv.; men der er meget af Arbejdet, som jeg mener bør udføres gratis. Vi bør hjælpe hinanden i saa Henseende, og der er navnlig det store Arbejde, som foretages ved Raaringen. Det mener jeg skal være saa vidt muligt gratis, og jeg mener, at det kan være gratis, naar det drejer sig om Tyrene, idet Raaber, som bo tæt sammen, slutte sig sammen, og Raaringen kan foretages af enkelte Mand i